

Biuletyn

ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

ISSN 2083-4403

Nr 43 (496) • 16 listopada 2018

Homilia Księdza Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego Sławoja Leszka Głódzia wygłoszona z okazji Narodowego Święta Niepodległości w Bazylice Mariackiej

Jak Polska długa i szeroka rozbrzmiewa dziś narodowe Te Deum laudamus. Za Niepodległą. Za stulecie jej odzyskania. Odezwały się w południe dzwony kościołów i kaplic. Rozgłaszają wieść o tej znamiennej rocznicy. Dzwonią także na chwałę należną Bogu, którego darem jest ojczyzna. Na wdzięczność i sławę tym, którzy zasłużyli się dobrze Niepodległej. Na oznajmienie, że jest to dzień piękny, ważny, jedyny – na sto lat.

Narodowe Te Deum rozbrzmiewa w sercach, które naznaczone są stygmatem miłości Ojczyzny. To ci, których serca rytmem Ojczyzny biją, wypełniają dziś świątynie. Gromadzą się na placach. Idą w jubileuszowych marszach ku chwale Niepodległej. Łopoczą ponad nimi biało-czerwone flagi. Barwy Ojczyzny.

I nigdy nie będziesz biała, /i nigdy nie będziesz czerwona, /zostaniesz biało-czerwona / jak wielka zorza szalona,/ czerwona jak puchar wina, / biała jak śnieżna lawina/, najukochańsza, najmiłsza/, biało-czerwona. – to poetyckie słowa Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego. Jakby napisane na dzisiejszy dzień.

Radosne, dumne, podniosłe Te Deum rozbrzmiewa dziś także w polskich sercach poza granicami Ojczyzny. Na historycznych ziemiach Rzeczypospolitej – na tamtych wyspach polskości. W dalekim Kazachstanie. W Stanach Zjednoczonych. Na lądach i kontynentach. Wszędzie tam, gdzie Polska trwa. I gdzie miłość trwa – ku Polsce.

Dziś tu. W tej wspaniałej świątyni wzniesionej na chwałę Maryi Wniebowziętej – Królowej naszego narodu, pragniemy wyśpiewać, przemodlić nasze gdańskie Te Deum laudamus. Za dar wolności. Za tamtą przepowiadaną w wierszu Zygmunta Krasińskiego „jutrenkę nowej zorzy”, która zajaśniała w jesienny, dzień 11 listopada 1918 roku.

Stał się on filarem historycznej pamięci ludów i narodów Europy. Bo w tym dniu zakończyła się straszliwa, obfitująca w miliony ofiar, I wojna światowa – wtedy określana mianem Wielkiej Wojny.

I. Patrzymy tego dnia w oczy Ojczyzny

A dla ludzi naszego narodu tamtego dnia Polska wybuchła! Swobodą i wolnością. Wyszła na ulice w

spontanicznych manifestacjach. Rozbłysła barwą narodowych sztandarów. Wstawała, by żyć. Jeszcze bez zorganizowanych instytucji państwa – rządu, ministerstw, urzędów. Bez skonsolidowanego wojska. Bez zunifikowanego prawa różnego w trzech zaborach. Bez ustalonych granic – trwał bój lwowskich Orłąt o polski Lwów. Ale wolna! Ale niepodległa!

„Kto tych krótkich dni nie przeżył, kto nie szalał z radości w tym czasie z całym narodem, ten nie dozna w swym życiu najwyższej radości” – zanotował we wspomnieniu tamtego dnia Jędrzej Moraczewski, premier pierwszego rządu „Państwa Polskiego Niepodległego (...), które powstaje z woli całego narodu i opiera się na podstawach demokratycznych”, jak rządowi i narodowi świata oznajmił 16 listopada 1918 roku Józef Piłsudski, wtedy Naczelnym Dowódcą Wojska Polskiego. Ten, o którym w dniu jego pogrzebu na Wawelu powie Prezydent Ignacy Mościcki – „dał Polsce wolność, granice, moc i szacunek”.

Tamten znamienny, pamiętny dzień 11 listopada 1918 roku w II Rzeczypospolitej został uznany za pierwszy dzień odzyskanej po 123 latach narodowej niewoli wolności. Za Narodowe Święto Niepodległości. Zakazane w latach niemieckiej i sowieckiej okupacji. Wyrugowane z kalendarza polskich świąt okresie PRL-u. Przywrócone w 1989 roku jako oficjalne święto państwowe.

Dzień radości. Dzień refleksji nad znaczeniem ojczyzny. Nad jej miejscem w naszych sercach. Patrzymy tego dnia w oczy Ojczyzny. I Ojczyzna – zda się – patrzy tego dnia w nasze oczy. Pyta o naszą miarę polskości, odpowiedzialności, miłości. O jej rozumienie. O to, co dla nas Ojczyzna znaczy. „Ojczyzna: wyzwanie tej ziemi rzucone przodkom i nam, by stanowić o wspólnym dobru i mową własną jak sztandar wyśpiewać dzieje”.

To jedna z odpowiedzi na tak postawione pytanie. Zaczerpnięta z poematu Karola Wojtyły *Mysząc ojczyzna*.

Także i my, w dniu tego znamiennego jubileuszu, staramy się „mową własną jak sztandar wyśpiewać dzieje”. Wracamy do tamtego listopadowego dnia 1918 roku, kiedy Rzeczpospolita rozpoczynała swoją nową drogę: wolna wśród wolnych – równa wśród równych. Niepodległa. Spoglądamy jeszcze dalej – na drogę polskich pokoleń XIX wieku – epoki niewoli narodowej. Na tamten czas.

Na tamten nurt wolności, który stanowi szczególny rys tamtej epoki naszych dziejów. Wyrażony – jeszcze

w przededniu XIX wieku – nieśmiertelnymi słowami *Pieśni Legionów Polskich we Włoszech – Mazurka Dąbrowskiego – Hymnu Ojczyzny*: Jeszcze Polska nie umarła,/kiedy my żyjemy./ Co nam obca moc wydarła,/ szabłą odbijemy (to słowa oryginalnego tekstu). *Pieśni*, której autorem był Józef Wybickiego, wychowanek Kolegium Jezuickiego na gdańskich Szkotach, urodzony w Będominie na Kaszubach.

Nurt wolności, co biegł przez tamten, polski czas. Forsował stawiane na jego drodze tamy. Przyciągał ku sobie kolejne pokolenia. Uczestników narodowych powstań. Twórców literatury i poezji „ku krzepieniu serc”. Niepodległościowych emigrantów potrzęsających sumieniami narodów Europy, przypominających o zbrodni rozbiorów. O wykreśleniu z jej mapy państwa, które było przez wieki tarczą Europy.

Ten nurt wolności inspirował do działania tych, którzy, przez konspiracyjną edukację pragnęli podnieść ku ojczyźnie włości i robotników. Znaleźć dla nich wyraziste miejsce we wspólnocie narodu. Dostrzec go było można w pielgrzymowaniu Polaków z trzech zaborów do Jasnogórskiego Tronu Królowej Korony Polskiej – Matki polskiej nadziei. W posłudze kapłanów kształtujących polskie sumienia, zakorzeniających swą owczarnie w znakach ojczyzny, jej religijnej tradycji, polskiej tożsamości wyrosłej z ewangelicznego siewu. W ofierze męczenników narodowej sprawy, obecnych w pamięci i modlitwie rodaków. Pokazujących jak wiele wierność Polsce kosztuje.

Nurt narodowej wolności! Wielki dar przeszłości. Mocniejszy niż to, co pozostawało na jego poboczu. Serwilizm, słuźalcze kłanianie się okolicznościom, godzenie się z kajdanami niewoli, bywało – narodo- wa apostazji.

Nurt zwycięski! Bowiem wsparty na sile prawych sumień. Na ewangelicznej pobudce: Do wolności wyswobodził nas Chrystus. Także na umiejętności jednoczenia polskich serc, kiedy na plan pierwszy wychodził interes całej wspólnoty narodu.

Często powraca przykład z tego okresu, kiedy Polska powstawała by żyć. W 1918, w 1919 roku. Potrafili wtedy iść ramię w ramię – w sprawach Ojczyzny – Józef Piłsudski i Roman Dmowski. Przywódcy obozów politycznych, pozostając z sobą w politycznym sporze. I inni liderzy politycznych ugrupowań. Poszliby zapewne razem w wielkim pochodzie narodowej radości, gdyby wtedy taki był.

Tak też było w czasie zagrożenia bolszewicką nawał-

nicą w 1920 roku. Odłożono na bok waśnie i spory. Pod sztandarem Białego Orła stanęła zespolona jednym duchem wielka armia narodowego zbawienia. Synowie polskiej wsi, robotnicy, inteligencja, studenci, gimnazjaliści, harcerze. A ster Rządu Obrony Narodowej wzięły w swe ręce Wincenty Witos, przywódca tych „co żywią i bronią” – chłopów polskich. I obroniła wtedy Polska – Polskę. „Z łaski Boga jesteśmy wolni w wolnej Polsce” – przypominał kardynał Aleksander Kakowski.

II. Cześć chwała Bohaterom!

Umiłowani!

W narodowym Te Deum Ojczyźnie rozbrzmiewa także pomorski ton. Mocny i wyrazisty. Czytelny i ważny. Polsce, która powstawała do życia w wolności, pomorska ziemia wniosła szczególne wiano. Morski brzeg. Okno na świat II Rzeczypospolitej. Także patriotyzm kaszubskiego ludu. Na salony Konferencji Wersalskiej wszedł Antoni Abraham, niekoronowany „król Kaszubów”. Wypowiedział tam słynne zdanie, wciąż aktualne credo kaszubskiej wspólnoty: „Nie ma Kaszub bez Polonii, a Polonii bez Kaszub”.

Trwałe miejsce w pomorskiej pamięci ma gen. Józef Haller. Jako dowódca Frontu Pomorskiego włączył Pomorze do pnia Rzeczypospolitej. Rangę symbolu ma jego historyczny gest – pierścień rzucony w fale Zatoki Puckiej: znak zaślubin Polski z morzem. Przypominam te dwie postaci z czasów, kiedy Pomorze włączało się w krwiobieg Rzeczypospolitej.

Umiłowani!

W dniu Narodowego Święta Niepodległości składamy modlitewny hołd pomorskim i gdańskim pokoleniom. Wszystkim, którzy swą pracą pomnażali gospodarcze, społeczne, także moralne dobro. Na piaszczystym morskim brzegu wzniesli Gdynię – symbol twórczej mocy II Rzeczypospolitej. W morską toń pomorscy rybacy zarzucali sieci na dobry połów. Obsiewali pomorskie zagony, wdzięczni Panu żniwa za plon urodzaju. Podnieśli z morza ruiny Gdańska, które u schyłku II wojny światowej dotknął kataklizm zniszczenia. Przemienili w wielkie, tętnice życia miasto Ojczyzny. Stocznice, port. Promieniujący ośrodek akademicki i kulturalny. Dzieło ludzi, którzy tu przybywali z różnych stron ojczyzny. Sąsiedzkich, Pomorza Gdańskiego, Kaszub. Z Polski centralnej. Rzesza wygnańców z wileńskiej ojczyzny. Twórcy gdańskiej wspólnoty. Scalonej z różnych nurtów.

To tu zabrzmiał potężny, tragiczny, krwawo stłumio-

ny akord Grudnia 1970 roku, który odsłonił prawdziwe, zbrodnicze oblicze tamtego systemu. To stąd w sierpniu 1980 roku wicher wolności, wicher Solidarności, rozerwał okowy komunistycznego systemu. Przeniósł żagiew wolności do innych ujarzmionych przez komunizm krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

Przybył tu w 1987 roku po raz pierwszy św. Jan Paweł II, aby powiedzieć że nasze miasto, Gdańsk, jest jedynym pośród miast świata, w którym „zrodziła się na nowo potrzeba odnowy człowieka przez pracę, wyzwolenia człowieka przez pracę”. Dziękował wtedy, „żeście podjęli tę trudną „pracę nad pracą”, żeście podjęli tę szlachetną walkę, zmaganie się o godność ludzkiej pracy”.

Narodowe Święto Niepodległości to święto szczególnie miłe dla gdańskich serc. Bo przecież Gdańsk, Gdynia, Pomorze Gdańskie w istotny sposób utorały drogę ku Niepodległej.

W tym świątecznym dniu Niepodległa w sposób szczególny dziękuje gdańskim i pomorskim rodzinom. Pierwszym najważniejszym i najpiękniejszym ogniskom miłości, wiary, polskości. Wyraża ją po raz pierwszy dziecięcy język. Rozwija i kształtuje najbliższe, rodzinne otoczenie. To w rodzinach Polska się rodzi. I Polska trwa. Gdyby rodzin polskich zabrakło, to i Polski by zabrakło. Zeszłaby z areny życia. Uwiędła. Zachybotana na swych drogach.

To dlatego w latach, kiedyśmy wolność i niepodległość utracili, rodzina stawała się celem różnorodnych presji i opresji: ideologicznych, kulturowych, edukacyjnych, propagandowych. Wymierzonych, w to, co trwałe, co wyrażało jej polską i chrześcijańską tożsamość. Nie dała przecież zwieść się na pokuszenie. Wieka, niepoliczona, nieumundurowana, zwycięska armia w służbie Niepodległej. W służbie tego, co Polskę stanowi. Niech w tej służbie dalej trwa. Niech przychodzące na świat pokolenia prowadzi ku w Polsce i w Polskę wprowadza. Jak ich przodkowie. Rodziny wierne Bogu. Wierne Polsce.

W dniu Święta Niepodległości zwracamy nasze spojrzenie ku żołnierzom narodowej i ojczystej sprawy. Ku tym, z których trudu i znoju w czasie Wielkiej Wojny Polska powstała, by żyć. I tym którzy, gdy powstała do życia w wolności, przywdziali mundury Wojska Polskiego. Żołnierzy 16 Pomorskiej Dywizji Piechoty wchodzącej w skład Armii Wielkopolskiej gen. Józefa Dowbor-Muśnickiego, walczącej z bolszewikami w 1920 roku, a po latach skrwawionej we wrześniowej kampanii. Na Mazowszu bronił wtedy

Niepodległej Batalion Morski z Pucka. A we wrześniu 39 roku na pomorskim żołnierskim szlaku rozbiły się bohaterskie Westerplatte, i obrona Oksywiu, Helu.

Zapalamy dziś znicze pamięci na kwaterze Obrońców Wybrzeża, na cmentarzu Marynarki Wojennej w Gdyni, przy pomniku na Westerplatte. Na pomorskich cmentarzach, na grobach konspiratorów z niepodległościowego Gryfa.

Może zapłoną także na dalekich cmentarzach w Tobruku, w Italii, na szlaku II Korpusu Polskiego, także na drodze brygady gen. Stanisława Maczka w Normandii, Belgii, Holandii. Spoczywają na nich także żołnierze z Pomorza – obrońcy Europy. Świat ich zdradził, zapomniał – pamięta pomorska Ojczyzna.

Powraca pamięć o pomorskim szlaku Żołnierzy Wyklętych, żołnierzy powojennego antykomunistycznego, niepodległościowego podziemia. Z 5 Brygady Wileńskiej ppłk. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki”. O ich walce, „za świętą sprawę, za wolną, niezależną, sprawiedliwą i prawdziwie demokratyczną Polskę” (to cytaty z ulotki wydanej przez oddział „Łupaszki”).

W dniu Narodowego Święta Niepodległości oddajmy im należny hołd i cześć. Ku nim kierowane będzie, powtarzane i skandowane w różnych miejscach Ojczyzny wołanie: Cześć i chwała Bohaterom! Cześć i chwała Bohaterom!

Cześć tym, którzy 10 kwietnia 2010 roku zginęli w drodze do Katynia – członkom prezydenckiej delegacji. Przypomina ich imiona upamiętnienie w Kaplicy Matki Bożej Miłosierdzia. Spoczywa w niej marszałek Maciej Płażyński, jeden z tych, którzy dobrze zasłużyli się ojczyźnie. Wczoraj na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie odsłonięty i poświęcony został pomnik śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego, prezydenta Rzeczypospolitej, który służył jej z oddaniem, myślą, czynami, szlachetnym sercem.

W Narodowym Dniu Niepodległości, w imię prawdy i niezgasłej pamięci, przywołujemy ofiary pomorskiego misterium iniquitatis – misterium nieprawości. Stutthoff. Piaśnica. Miejsca kaźni Polaków – tych z Wolnego Miasta Gdańska, z powiatów pomorskich. Ludzi różnych zawodów, powołań. Pomorskiej inteligencji. Zginęli dlatego, bo byli Polakami.

Misterium iniquitatis. Odzywało się ponurym echem w powojennych latach. 28 sierpnia 2016 roku zegnaliśmy w tej świątyni doczesne szczątki nie-

spełna 18-letniej Danuty Siedzikówny „Inki” i Feliksa Selmanowicza „Zagończyka” – żołnierzy 5 Brygady Wileńskiej ppłk. „Łupaszki”. Straconych w 1946 roku za wierność Polsce Niepodległej. Pół roku później na Cmentarzu Marynarki Wojennej w Gdyni zegnaliśmy oficerów Marynarki Wojennej, dowódcę Floty kontradmirała Stanisława Mieszkowskiego, kontradmirała Jerzego Staniewicza i komandora Zbigniewa Przybyszewskiego – skazanych na śmierć w 1952 roku przez komunistyczny sąd. Pochowanych skrycie na warszawskiej tzw. „Łączce”, po latach ekshumowanych i zidentyfikowanych spośród innych ofiar.

Misterium iniquitatis – także wtedy, w Grudniu 1970 roku: masakra w Gdyni zdarzających do pracy robotników. Ich ofiarę, ich męczeństwo, przyjęła do swego serca Niepodległa. Nachyla ku nim swoje białe-czerwone sztandary. Ślubuje im pamięć i cześć. A my ofiarujemy im naszą modlitwę o wieczną nagrodę w niebie za ich ofiarę dla imienia Ojczyzny.

III. Nasze dziękczynienie

Umiłowani!

Święto Niepodległości jest także radością Kościoła w naszej ojczyźnie. Ta radość jest naturalna. Bo dobro powinno radować. Radość ta stanowi także wyraz jego ewangelicznej misji pełnionej wobec naszego narodu. Powiedzieć można, że czytania dzisiejszego dnia, i to o wdowie dzielącej się z Eliaszem jedzeniem i to o ubogiej wdowie, wyrażają to co stanowi szczególnie przymiot chrześcijańskiej radości: powinność uwielbienia Boga, gotowość oddawania mu wszystkiego.

Ta gotowość dawania leży w naturze Kościoła. Mówił Prymas Tysiąclecia - „Kościół Boży wszystkim łaskami wysłużonymi przez Chrystusa włącza się od zarania naszej historii w nurt dziejowy narodu, trwa w nim wytrwale przez dziesięć wieków i nie opuści go ani na chwilę” (Kraków, 8 maja 1966).

Na naszej pomorskiej drodze widać wyraziście tę jedność Kościoła i narodu. Jakże wielu kapłanów rekrutujących się z kaszubskiego ludu stawało się – jeszcze pod pruskim zaborem- żarliwymi patriotami polskości. Wspomnę ks. płk. Józefa Wrycza. Do legendy przeszło jego kazanie podczas ceremonii zaślubin Polski z morzem w Pucku. Oddał w nim wzruszający hołd Kaszubom, wiernym strażnikom polskiego morza, w czasach pruskich. W II RP kapelan Wojska Polskiego, pułkownik, konspirator w czasie II wojny, nękanym przez bezpiekę w latach komunistycznych. Wielu mu było mu podobnych na terenie diecezji

chełmińskiej, do której należał wtedy pas polskiego Wybrzeża i Kaszuby. Kapłanów wedle Serca Bożego i serca Ojczyzny. Takim był biskup chełmiński Stanisław Okuniewski, zwany biskupem morskim. Święcił inwestycje w Gdyni, nowe statki, m.in. Dar Pomorza. Zmarł na emigracji w Portugalii, w 1944 roku. 356 kapłanów jego diecezji stało się ofiarami niemieckiego ludobójstwa. 53 z nich zginęło w Piaśnicy. Porażająca liczba. Zginęli za to, że swą kapłańską posługę pełnili we wspólnocie polskiej ojczyzny.

Tak jak trzech błogosławieni Męczennicy Gdańscy, ofiary Stutthofu, księża: Górecki, Komorowski, Rogaczewski. Jak błogosławiona siostra Alicja Kotowska, zmartwychwstanka z Wejherowa – Męczennica Piaśnicy. Jak błogosławiony ks. kmdr ppor. Władysław Miegoń, ofiara Dachau. W dniu narodowego Święta Niepodległości prosimy, aby w niebieskiej Ojczyźnie orędowali za Polską, za Pomorzem, za Gdańskiem.

Powojnie trudne czasy te jedność potwierdziły i wzmocniły. Jak zawsze tak i wtedy Kościół włączył się w nurt dziejowy narodu, w jego codzienność, w jego radości, w jego dramaty. Czynie to gdańscy kapłani słowem, a także czynem wliczając się w ten nurt, często podziemny, dążący ku Niepodległej. Ks. Józef Zator-Przytocki, długoletni komunistyczny więzień, pamiętny proboszcz mariackiej parafii, ks. Hilary Jastak, ks. Henryk Jankowski, ks. Stanisław Bogdanowicz. Każdy z nich zapisał piękną kartę w historii gdańskiego Kościoła i niepodległościowego nurtu, tak mocno odcisniętego w historii Gdańska. Trwają w sercu Kościoła, we wdzięcznej pamięci gdańskiej wspólnoty i wiary. W radości tego niecodziennego dnia.

Komunikaty

Wojewódzki Ośrodek Duszpasterstwa Policji w Gdańsku Złotej Karczmie

Zaprasza na Policyjne Zaduszki w niedzielę 25 listopada 2018 r, godz.: 9.00 w Kościele pw. Św. Rafała Kalinowskiego ul. Złota Karczma 24 /kościół przy IKEA/
Zaproszenie na Mszę św. w intencji zmarłych pracowników i policjantów garnizonu pomorskiego w niedzielę 25 listopada 2018 r, godz.: 9.00 w Kościele pw. Św. Rafała Kalinowskiego ul. Złota Karczma 24 /kościół przy IKEA/
ks. prałat dr Bogusław Głódowski

Komunikat Kapituły Nagrody Pro Ecclesia et Populo Archidiecezji Gdańskiej

Dotyczy składania wniosków o przyznanie nagrody za 2018 r.

Zbliża się 21 edycja przyznania odznaczeń Pro Ecclesia et Populo (Dla Kościoła i Narodu) osobom świeckim, za szczególnie wyróżniające się, wieloletnie zaangażowanie na rzecz kościoła i społeczeństwa w ruchach i organizacjach katolickich Archidiecezji Gdańskiej.

Zapraszamy do składania wniosków o odznaczenie takich osób, z których Kapituła wybierze do uhonorowania 5 osób. Wręczenie odznaczeń nastąpi podczas uroczystego wydarzenia w styczniu 2018r.

Wniosek może zostać złożony przez stowarzyszenie, fundację lub ruch katolicki i powinien zawierać:

- życiorys osoby rekomendowanej,
- opis jej działań,
- szczególne zasługi uzasadniające przyznanie odznaczenia,
- opinię proboszcza dotyczącą postawy moralnej kandydata.

Wniosek należy złożyć w nieprzekraczalnym terminie do 5.12.2018 r. w Fundacji Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia, ul. Jaškowa Dolina 47/2, 80-287 Gdańsk (tel.58-3411911).

W imieniu Kapituły
Pro Ecclesia et Populo
Antoni Szymański
Przewodniczący

Msza Święta w intencji kobiet i konferencja p. Pulikowskich

Siostry ze zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia oraz wspólnota Kobieta jest BOSKA wraz z duszpasterzami zapraszają 24 listopada na 10.00 do Archi-katedry oliwskiej na Mszę Świętą w intencji kobiet.

Bezpośrednio po Eucharystii, w Auli św. Jana Pawła II, odbędzie się konferencja pt. „Kobieta, żona, matka”. Poprowadzą ją państwo Jacek i Jadwiga Pulikowscy. Zapraszamy wszystkie kobiety, nie tylko żony i matki.

Plan spotkania:
10:00 - Msza w Archikatedrze Oliwskiej
11:30 - Przywitanie gości na auli Jana Pawła II

11:35 - Uwielbienie
 12:00 - Konferencja
 14:30 - Zakończenie spotkania
 ► 24 listopada 2018

Dzień Otwarty Notariatu

Na prośbę Izby Notarialnej w Gdańsku, która zwróciła się do Księdza Arcybiskupa z prośbą o przekazanie informacji dotyczącej akcji społecznej, przesyłamy ogłoszenie o kolejnej edycji Dnia Otwartego Notariatu.

W ostatnią sobotę miesiąca, 24 listopada, obędzie ósma edycja Dnia Otwartego Notariatu, w ramach której od godziny 10.00 do 16.00 w budynku Urzędu Miejskiego w Gdańsku przy ulicy Nowe Ogrody 8/12 notariusze Izby Notarialnej w Gdańsku będą udzielali wszystkim zainteresowanym nieodpłatnych porad prawnych. Dzięki współpracy z Polskim Związkiem Głuchych z pomocy rejentów będą mogły skorzystać także osoby głuchonieme.

IX edycja akcji Dzień Otwarty Notariatu odbywa się pod hasłem: „Porozmawiaj z notariuszem, jak za dbać o bezpieczeństwo swojego majątku”.

Notariusze Izby Notarialnej w Gdańsku będą udzielać wszystkim zainteresowanym informacji dotyczących sporządzania testamentów, darowizn, pełnomocnictw oraz różnych form przekazywania majątku. Nie ogranicza to jednak listy tematów udzielanych porad. Notariusze będą odpowiadać na pytania dotyczące wszystkich spraw, które można załatwić w kancelarii notarialnej. Notariusze będą bezpłatnie udzielać informacji wszystkim zainteresowanym.

Dzień Otwarty Notariatu jest cyklicznym wydarzeniem organizowanym przez samorząd notarialny od 2010 roku. Ideą Dnia Otwartego Notariatu jest możliwość porozmawiania z notariuszami oraz skonsultowania z nimi swoich problemów i wątpliwości natury prawnej.

► 24 listopada 2018

Forum Ewangelizacyjne

Katolicka Odnowa w Duchu Świętym wraz z parafią Św. Stanisława Biskupa i Męczennika i Bł. Karoliny Kózkówny, przy aprobachie i patronacie honorowym Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego Sławoja Leszka Głódzia, organizują w dniach 1–2

grudnia 2018 r. Forum Ewangelizacyjne w Hali AWF Gdańsk.

Tytuł Forum Ewangelizacyjnego – CHCĘ (Mt 8,3) – oznacza wybór dwóch wolnych i kochających osób: Boga i człowieka.

Gośćmi specjalnymi będą o. Paweł Sawiak SJ i Marcin Zieliński. Natomiast posługę muzyczną będzie sprawował zespół Mocni w Duchu z Łodzi.

Gośćmi honorowymi będą Ksiądz Arcybiskup Sławoj Leszek Głódź Metropolita Gdański, Ksiądz Biskup Wiesław Szlachetka oraz Ksiądz Biskup Zbigniew Zieliński.

Przygotowaliśmy plakaty informujące o tym wydarzeniu zapraszające do wzięcia w nim udziału, które przekazaliśmy do parafii.

Zwracamy się do Wielebnego Księdza Proboszcza z uprzejmą prośbą o umieszczenie załączonego plakatu w gablocie parafialnej oraz o włączenie informacji o wydarzeniu do ogłoszeń parafialnych. Zapisy na Forum poprzez stronę internetową: www.gdanskieforum.odnowa.org

Ponadto pragniemy zaprosić serdecznie na uroczystą Eucharystię z okazji jubileuszu 40-lecia Odnowy i wspólnot charyzmatycznych w Archidiecezji Gdańskiej, która sprawowana będzie pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa w piątek, 30 listopada br. o godz. 19.00 w Archikatedrze Oliwskiej. Również to zaproszenie prosimy przekazać członkom wspólnot.

Katolicki Telefon Zaufania

Od 10 września br. rozpoczyna działalność Katolicki Telefon Zaufania. Będzie czynny od poniedziałku do soboty w godzinach od 17.00 do 21.00.

Numer telefonu: 58 380 21 41

Więcej informacji na stronie internetowej:

www.telefon-zaufania.pl

Zwracamy się do Parafii z prośbą o współpracę w propagowaniu idei Katolickiego Telefonu Zaufania. Zachęcamy, aby informacja została dołączona do ogłoszeń parafialnych oraz umieszczona na parafialnej stronie internetowej. Plakaty i ulotki dotyczące Katolickiego Telefonu Zaufania zostaną wkrótce dostarczone do wszystkich parafii archidiecezji.

Aby o nowej formie pomocy dowiedziało się jak najwięcej osób prosimy o wyeksponowanie plakatów i ulotek w biurze parafialnym, wywieszenie ich w gablotach, zamieszczenie adresu: www.telefon-zaufania.pl na stronie parafialnej.

W mediach

Magazyn katolicki „Droga”

Magazyn Katolicki „DROGA” pod redakcją Jolanty Roman-Stefanowskiej emisja w TVP 3 Gdańsk w każdą niedzielę o godz. 18.00.

Powtórka programu w poniedziałek o godz. 19.15 i we wtorek o godz. 20.30. Link do programu: gdansk.tvp.pl/17670252/droga.

Zapis programu na stronie TVP Gdańsk www.gdansk.tvp.pl / zakładka programy / zakładka dolna

religia / DROGA.

Kontakt z redakcją programu droga@tvp.pl

Radio Gdańsk

Niedziela 7.05–7.25 „W Drodze” (magazyn katolicki)

„Gość Niedzielny”

Zapraszamy do lektury gdańskiego wydania tygodnika „Gość Niedzielny”.

